

Petr Hannig: Národ, kterému vzali písně, zahyne

infokuryr.cz/n/2023/03/29/petr-hannig-narod-kteremu-vzali-pisne-zahyne

kuryr

29. března 2023

Tak jsem se dočetl, že vláda má v plánu zrušit hudební a výtvarnou výuku na základních školách. Jsem skladatel, muzikant, proto se soustředím na to, že naši současní absolutní vládci nám v podstatě naordinovali zpřetrhání našich národních tradic. To jest hudebnost Čechů, Moravanů a Slezanů.

Vždy se říkalo, že naše země jsou konzervatoří Evropy a já dodávám i celého západního světa. Vždyť náš geniální Antonín Dvořák byl v podstatě zakladatelem amerického národního hudebního školství.

Na naši poměrně malou zeměpisnou rozlohu jsme byli hudební velmocí. Upřesním velikány naší hudby. Bedřicha Smetanu, Antonína Dvořáka, Leoše Janáčka a Bohuslava Martinů. To jsou zároveň i pilíře světové hudby. Ale tito velikáni navazovali na své předchůdce. Františka Xavera Brixiho (1732 – 1771), Jiřího Antonína Bendu (1722 – 1795) z muzikálního rodu Bendů z Benátek nad

Jizerou, Josefa Myslivečka (1737 – 1781), který silně ovlivnil tvorbu W. A. Mozarta (1756 – 1791), Jana Ladislava Dusíka (1760 – 1812), Jana Křtitele Vaňhala (1739 – 1813)... A ještě předtím zakladatele německé manheimské školy Jana Václava Stamice (1717 – 1757), Norberta Segera (1716 – 1782) a barokního velikána, rodáka z Louňovic pod Blaníkem, Jana Dismase Zelenku (1679 – 1745), který byl nejvýznamnějším skladatelem na dvoře saského krále v Drážďanech a jehož dílo si nezádá s díly Georga Fridricha Händela (1685 – 1759), dále pak varhaníka Bohuslava Černoorského (1684 – 1742) a ještě o generace dříve působícího Adama Michnu z Otradovic (1600 – 1676), jehož dílo vskutku znárodnilo. Málokdo nezná nádhernou vánoční píseň *Chtíc, aby spal*. Na tato vskutku impozantní jména navazují i Jakub Jan Ryba (1765 – 1815) s neopakovatelnou inspirací lidového citu v České mši vánoční a mnohem později také autor české hymny František Škroup (1801 – 1862).

Tito všichni velikáni měli v krvi naši hudebnost, která tryská z národních písní. A nakonec i velikán pop music Karel Svoboda (1938 – 2007), jehož hudba dobyla německy mluvící svět, měl toto bezprostřední hudební cítění. A dovolte mi, abych k tomu přiřadil i Petra Jandu (nar. 1942), jehož písně si našly své místo u všech oslav či táborových ohňů, což platí v neztenčené míře i o písních Jiřího Šlitra (1924 – 1969) s texty Jiřího Suchého (nar. 1931), či zlidovělých písní Fanoše Mikuleckého, vlastním jménem František Hřebačka (1912 – 1970), o jehož písně Vínečko bílé a dalších si všichni myslí, že to jsou písně lidové. Taktéž Vlastovi Redlovi (nar. 1959) se podařilo něco podobného s jeho písní Galánečka. A samozřejmě i svůj zlidovělý život žijí písně Jarka Nohavici (nar. 1953).

V nekomplikovanosti, v ryzí melodičnosti a v nepředstírání velikášství je síla našich hudebních velikánů, včetně těch současných

Politici se dívají na skladatele tak trochu svrchu. Neuvědomují si, že svými díly a jejich zhodnocením (tantiémy – anglicky royalties) přinášejí do našeho hospodářství mnohdy více peněz než nějaký

středně veliký průmyslový podnik. Dnešní nekompetentní vláda chce svým necitlivým vyhozením hudební výchovy ze základního školství přetrnout žíly jednoho z nejsilnějších atributů naší národní identity, přirozené hudebnosti. Lidové písně zmizely z vysílání rádií, naše rodinné stříbro, dechovka, jakbysmet. Posledním záchranným stéblem proti eutanázii citu byli zanícení učitelé a hlavně učitelky na základních školách. Obávám se, že snad vládě jde o to, aby náš národ neměl své písně a rozpustil se v nepřehledné globální mase všednosti a citového vyprázdnění. Národ, kterému vzali písně, zahyne.

Petr Hannig, předseda Rozumných a bývalý prezidentský kandidát

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

PRO

Strana Právo Respekt Odbornost
Vás zve na setkání

s JUDr. Jindřichem Rajchlem

Dne: 4.dubna 2023 v 17 hodin

Místo: Domov pro seniory Severní terasa,
V Klidu 3133/12, Ústí nad Labem

Vstupné dobrovolné.

Buďte PRO!

www.stranapro.cz

